

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33269

Stanisław Borzyszkowski
(Skorzewo, Polska)

Ecik, 3/10
Kl. 19 a, 2

Podłużny drewniany podkład kolejowy i połączenie takich podkładów na torze

Zgłoszono 15 stycznia 1946 r.

Udzielono 11 lutego 1947 r.

Podkład kolejowy według wynalazku zapobiega w pewnej mierze tworzeniu się wybojów pod nim, łagodzi wstrząsy wagonów na stykach szyn, oraz śruby i gwoździe w takim podkładzie obluźniają się niezbyt łatwo.

Podłużny drewniany podkład oraz połączenie takich podkładów na torze są przedstawione na załączonym rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia schematycznie poprzeczny przekrój dwóch podkładów na torze, połączonych w poprzek sztabą żelazną, fig. 2 przedstawia schematycznie żelazne części połączenia podkładów.

Podkład drewniany według wynalazku składa się z trzech grubych desek ustawionych na kant i zespolonych ze sobą na końcach za pomocą blaszanych korytek,

których ramiona obejmują deski. Grubość desek powinna być taka, aby trzy deski zestawione na kant dawały oparcie dla stopy szyny przynajmniej takie, aby stopa ta leżała również częściowo na bocznych deskach. Szerokość korytka jest taka, że łączy ono w dostatecznej mierze styk dwóch podkładów drewnianych. Deski podkładów są ściągnięte na końcach śrubą, która przechodzi przez ramiona korytka. Rozstawienie podkładów, odpowiadające szerokości toru, jest utrzymywane za pomocą korytek, obejmujących z góry dwa przeciwległe podkłady i połączonych ze sobą na stałe sztabą żelazną. Końce styków szyn dobrze jest ścinać ukośnie pod kątem około 135° . Wymienione korytka środkowe powinny być mocno połączone z każdym podkła-

dem za pomocą śrub przechodzących na wylot przez deski podkładu i ramiona korytka. Wymienione śruby końcowe oraz środkowe są zaopatrzone w naśrubki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Drewniany podłużny podkład kolejowy, znamienne tym, że składa się z trzech desek ustawionych na kant i zespolonych na końcach i pośrodku korytkami z blachy, obejmującymi te deski, przy czym na końcach i pośrodku deski są ściągnięte śrubami, przepuszczonymi przez ramiona korytek.

2. Połączenie podkładów według zastrz. 1 na torze, znamienne tym, że stanowią je korytka z blachy tak szerokie, iż każde korytko dostatecznie przykrywa styk dwóch podkładów i posiada dość miejsca dla przepuszczenia śrub łączących końce desek obu podkładów, zaś środkowe korytka przeciwległych podkładów są połączone na stałe sztabą żelazną, utrzymującą te podkłady w należytych rozstawieniu odpowiednio do szerokości toru.

Stanisław Borzyszkowski

